

ГОЛОС ДЯКІВ

Незалежний, аполітичний, безпартійний,
становий часопис.

Виходить 1 і 15. дня кожного місяця.

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Міцкевича ч. 51.

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., $\frac{1}{4}$ стор. 30 зл., $\frac{1}{8}$ стор. 15 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 8 зл., $\frac{1}{32}$ стор. 4 зл.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ: За одно слово або його місце 10 сот.

Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.

ОГолоШЕННЯ приймається тільки за попереднім надісланням належитості або принайменше зачету. Анонімних дописів не приймається.

Рукописів не звертається.

Передплата:

В краю:
Цілорічно . . . . . 6.00 зл.
піврічно . . . . . 3.00 "
чвертьрічно . . . . . 1.50 "
За границею річно . . . 2 долари
або їх вартість в іншій валюті.

Чекове ковто П. К. О. в Варшаві ч. 152.951. (аж до відкл. замкнено)

Ціна одного примірника
25 сот.

Подяка.

Наша Редакція з великою радістю складає оцею дорогою найщиріші подяки всім тим П. Т. Пренумераторам, Читачам і Прихильникам „Голосу Дяків“, які з нагоди сегорічного Празника Воскресення Христового зложили її від Себе численні щирі святочні желання й привіти. Се відрадне, рідке явище додає нашій Редакції багато сили й охоти до дальшої праці над поправою дяківської долі та є найкрасшим доказом, що наші П. Т. Дяки є аж надто свідомі своєї клясової борби, що сила їх солідарности з кожним днем кріпшає та що день побіди й радости для Них вже не далеко.

Редакція й Адміністрація „Голосу Дяків“.

Тимчасове наділення дяків перемиської Епархії ерекц. ґрунтами.

Страшна матерьяльна нужда, яка розпустила своє сильне корінне в організмі дяківського стану, щоб знищити до тла його життєві сили а тим самим нанести непередвиджені шкоди нашій церкві, та теперішня справедлива матерьяльно-соціяльна борба свідомого загалу дяків, яка виросла саме на ґрунті сеї матерьяльної нужди та соціяльного поневолення стану наших, колись славних і заслужених дяків — спонукали перемиського єпископа Преосвящ. Д-ра Григорія Лакоту припоручити в „Епарх. Відом.“ за цвітень 1926. арт. 90 підчиненим собі оо. парохам та завідателям парохій негайно передати в тимчасове посідання й ужиткування іспитованим дякам перемиської Епархії від 2—5 гектарів (від около 4—10 моргів) ерекц. ґрунту.

В виду повисше сказаного повинні дочитні дяки перемиської Епархії негайно, у власному інтересі зголоситися у своїх оо. парохів чи завідателів парохій та зажадати від них зреалізування повисше згаданого Єписк. розпорядку.

Наша редакція, передаючи з великою радістю оцей правдиво — християнський перший крок Новопост. Єпископа в напрямі поліпшення дяківської долі — загалови дяків до відома, не може промовчати тут також і того, що сей розпорядок на неіспитованих дяках зробить дуже відемне й пригноблююче вражінне, позаяк не дає їм того, на що вони, як також вірні й щирі слуги церкви, собі в певній мірі заслужили.

Щоб вже в зародку усунути всякі евентуальности, які моглиб повстати в наслідок неузгляднення неіспитованих дяків у відносному розпорядку, наша редакція, як одинокий чинник, в якому концентрується ідеологія всіх гр. кат. дяків в межах і поза межами польської держави, просить тут на сему місці в імени всіх сих іспитованих і неіспитованих дяків, щоб Всесвітліший і

Преосвящений Єписк. Ординарат в Перемишлі зволив ласкаво — остаточно під певними умовами — також і неіспитованих дяків наділити відповідною скількістю ерекц. ґрунтів по думці згаданого розпорядку.

Сей перший реальный крок Новопоставленого Преосвященого Владика Д-ра Григорія Лакоти в напрямі поправи нужденної дяківської долі витає цілий загал українських дяків, який гуртується під прапором свого незалежного органу „Голосу Дяків“ як з найбільшою радістю та бажає Сему правдивому Наслідникови Христа багато сили, здоровля та добрих успіхів в намірній християнській праці.

Рівночасно сей загал дяків звертається до Всесв. й Впр. Митрополитичого Ординарату у Львові та Єпископського Ординарату в Станиславові з многократною з ряду горячою просьбою, щоб Они зволили ласкаво в тепер. тяжкому часі пійти на зустріч найсправедливішим економічним постулатам своїх дяків, наділюючи їх зараз тимчасово відповідною скількістю ерекціональних ґрунтів.

В кінці наша редакція висловлює в імени всіх згаданих дяків щирі признання Шановному Виділови Т-ва „В. П. Д.“ в Перемишлі, який Своїми меморіями та авдієнціями у Всесв. і Впр. Єписк. Ордин. причинився в певній мірі до здійснення повисше згаданих дяківських постулатів.

„Азъ есмь добрый пастиръ“.

Кождому дякови відомо, що Г. Н. Іс. Христос знав добре що будуть пастирі двоякого рода, а саме: добрі, які любитимуть свої овечки, як самих себе й не пожалують віддати за них все, що мають, та лихі-наємники, які любитимуть лише шкіру зі своїх овечок а про їх долю цілком не подбають, хотіючи їх всіх і в їхки позагризати. Добрий пастир виконує приказ св. Божого пана, а лихий ні, бо він приказ свого пана читає лише своїм овечкам, а

сам його цілком не виконує. Він не хоче знати слів св. Письма, яке м. и. каже:

„Хто говорить, що Бога любить, а брата во Христі ненавидить, то ложь естъ“. (Посланіє св. Івана Богосл.).

Ми дяки аж надто добре бачимо в своїому житті одних і других пастирів. Бачимо справді правдивих пастирів Христового Стада, але бачимо й дуже багато „наємників“, до яких безперечно належить сей пастир, котрий своїм овечкам послідний кусок тяжко запрацьованого чорного хліба відбирає та про якого була поміщена вже допись в 12. числі нашого незалежного органу „Голосу Дяків“, з минушого року під заголовком: „Да не заградиши устенъ вола молотязца“. Св. апостол Петро в своїому посланню наказує:

„Пастирей Вашихъ умоляю я, сопастирь, апостоль, свидѣтель Христовихъ страданій і Его слави: „Пасите стадо Божье, яке у Васъ, надзирайте за нимъ охотно не тільки для своєї користі, но ізъ любви, і не пануйте надъ наслідіємъ Божиимъ, но подавайте добрий приміръ своему стаду!“

Чи нам дякам потрібно ще більше знати, як добрий пастир має поручене йому стадо доглядати? Такими прикладами можна заповнити сотки сторінок часоп. а не одну. Що на се скаже тих кількох Впп. Товаришів-Дяків, які свого часу ставили на своїх зборах внески, щоб наша Хв. Редакція „Голосу Дяків“ не поміщувала „разячих артикулів“?

Я тут мушу піднести, що в нашому органі „Голосі Дяків“ жадин свідомий читач разячих артикулів не знайшов і мабуть не знайде, бо наша Хв. Редакція руководиться справедливістю й правдою, а що когось справедливість і правда разить і коле в очи, то се вже хиба не є вина Редакції.

Недавно припадкою попав мені в руки протокол Збору Дяків тухлянського деканату з дня 4. січня 1926 р. з якого я довідався, що Збір вислав депутацію з 5-х дяків до там. декана о. Качмарського з просьбою, щоб пояснив, на якій підставі він мав донести до Митр. Консисторії, що жаден' дяк з тухлянського деканату не заслуговує на прихильне заопіювання його просьби о стабілізацію, та що жаден з них не відповідає дяківському званню.

Тепер я піддаю під загальний осуд чесного Загалу Дяків, чи можливе се, щоб на 18 дяків цілого тухлянського деканату не було ані одного, який не відповідавби дяківському званню та не заслуговував на стабілізацію?

А крім сего запитую о. декана Качмарського, чи його вороже відношенне до дяків цілого свого деканату має бути тим чинником, який має будувати міст згоди між священством з одного а дяками з другого боку?

Дальше буде.
Дяк Подолья.

Через Київ до Коломиї.

Дня 4. мая 1926 р. отримала Редакція „Голосу Дяків“ від Вп. Володимира Поврозника, дяка в Монастирку, рекламацію деяких чисел нашого органу, яка — мабуть тому, що заадресована виключно по українськи — відбула ось яку дорогу: Дня 20 цвітня 1926 р. вийшла з Рави Руськ., дня 25. цвітня 1926 р. прибула до Києва, а дня 4. мая 1926 р. до Коломиї. Цікаве, чи почт. уряд в Раві Руській не міг вже знайти нікого в себе, щоб прочитав українську адресу, але мусів вислати її в тій цілі аж до Києва, через що заподіяв нашій Редакції свого рода моральну шкоду, бо ж дотичний пренумератор хіба не виробив собі додатнього поняття про нашу редакцію, не одержуючи від неї в протягу двох тижнів жадної відповіді на свою рекламацію.

Дирекція Почт і Телегр. у Львові повинна звернути на се свою увагу.

Відозва.

Що часопис „Голос Дяків“ дуже часто падає такі між своїми людьми в селі, та що уряди громадські не стараються його на час або таки й цілком кому належить доручити, нехай послужить одна з многих відповідей почтових урядів, яку поміщуємо отут в оригіналі, а саме:

„L. 112.

Krościenko koło Chyrowa
dnia 14/4. 1926.

Do

Urzędu pocztowego w Kołomyji!

Oдноśnie до писма з 13/4. br. L. 53/9 powiadamia się, że nadeszłe czasopisma „Hołos Djakiw“ odsyła się w zamkniętej torbie do gminy Liskowate od której klucz ma nacz. gminy p. Kłoczek.

Reklamant jest objęty kartą prenumeraty — braku czasopisma w tut. Urzędzie pocztowym nie zgłosił — pełna ilość egzemplarzy nadeszła i odesłano ją sestymatycznie do gminy Liskowate.

Obecnie skierowano reklamanta do Urzędu gminnego w Liskowatem, celem podjęcia zalegających tam czasopism“.

Підпис нечиткий.

В виду повисше сказаного Редакція „Голосу Дяків“ просить всіх своїх П. Т. Пренумераторів, щоб они старалися перевірити на місцях, хто їм часопис забирає та заподати його нам в цілі потягнення до судової відповідальности, позаяк наша редакція через друк великої надвижки примірників, головно для рекламацій наражує себе на неповернені шкоди.

З рекламаціями належить звертатися виключно лише до своїх почтових урядів.

Редакція й Адміністрація
„Голосу Дяків“.

Демко Вагилевич.

На сій ілюстрації бачимо знова одного з наших перших молодих співробітників та ідейних працівників на ґрунті організації дяківського стану та поправи його тяжкої долі.

Вп. Демко Вагилевич прийшов на світ дня 27. жовтня 1899 р. в Ясени Горішн., декан. Перегиньско а службу дяка обняв в Ясени Долішн. в 1917.

Допісі сего нашого Вп. Співробітника визначаються м. и. здоровою думкою, отвертістю та широю любовію ближнього, а надто відкривають в Нему талан незвичайного співробітника свого незалежного станового органу та геніяльного працівника на ґрунті дяківської організації.

Дальші ілюстрації наших Вп. Співробітників будуть поміщуватися в слідуєчих числах „Голосу Дяків“.

Редакція.

Незадовго появиться „Галерія Образів“ наших П. Т. Співробітників, в кольоровій красці на гарному папері, в формі додатку до „Голосу Дяків“. В виду сего хто з П. Т. наших Співробітників не прислав ще своєї фотографії й належитости на кліш, має се негайно зробити.

Редакція.

Борітеся, поборите!

Зміна посади.

Вп. Вовзний Василь, дотеперішній дяк в Вербівцях, пч. Будзанів, перенісся до Чортівця, пч. Обертин і обняв там дяківську посаду.

Лист з Канади.

На днях дістала наша Редакція від одного з наших П. Т. Пренумераторів з Канади листа, якого уривок з огляду на його інтересний зміст отут поміщуємо:

„Toronto, Ont., Canada, 8. IV. 1925.

Хвальна Редакції „Голосу Дяків!“

Хв. Редакція просила мене свого часу, щоб я написав дещо про життя тутешніх дяків. Дуже мені прикро, що не можу сего зробити, а то з тої простої причини, що дяків в Канаді є дуже мало, а до того ще й дуже порозкидані по широких просторах сего краю. Тому то проякусь дяківську організацію в Канаді покищо думати не можна.

Життя дяків як в Канаді, так і в Америці є досить важке. Коли в „Старому Краю“ дяк має обов'язок пильнувати виключно церкви, то тут за морем, річ маєтсья цілком інакше: тут кожний дяк мусить крім церковних обов'язків ще обов'язково виконувати й обов'язки українського громадянина. Він мусить вечерами по 2 або й 3 години вчити дітей по українськи читати, писати й числити, а надто історії й географії України. Також мусить обов'язково засновувати й провадити аматорські гуртки та час від часу уряджувати аматорські представлення й концерти.

Дуже мені дивно, що дуже мало бачив я імен дяків з Канади й Америки на сторінках нашого незалежного органу „Голосу Дяків“. Для того прошу ласкаво, наколиб се по Вашій думці було влучне, подати в одному числі нашого дорогого органу „Г. Д.“ спис всіх дяків передплатників з Канади й Америки. Може й се в певній мірі причиниться до сего, що тутешні дяки скорше зацікавляються собою та своїми товаришами в „Старому Краю“.

В кінці складаю Вам Вп. пане Редактор ширю подяку й признання за Вашу мольовну працю й труд для добра дяківського стану. Дай Боже, щоб Ваша праця увінчалася як найкрасшими успіхами.

З правдивим поважанням
Микола Юрецький,
дякоучитель.

Надіслане з микулинецького дек.

Хвальна Редакції!

Прошу ласкаво помістити в нашому часописі „Голосі Дяків“ слідуєчу допись:

„На день 11. жовтня 1925 р. скликано було Збори Дяків микулинецького деканату до Микулинець в справі роздачі шематизмів і друків до стабілізаційних подань. На зборі явилось заледви сімох дяків, ввиду чого не мож було справи як слід полагодити.

ФЕИЛЕТОН.

Іван Майба, дяк.

Дещо про наш церк. спів.

(Продовженне).

Мені оповідав один зі світової слави співаків, що нім він зачав учитися практично співу, то його учитель перед тим, цілий рік вкладав йому в уста, межи зуби відповідної величини деревце й так казав співати гами—скалі, та що се вже так було йому навкучилось, що хотів раз на все перервати науку та втікти до дому. Учитель але, наколи се спостеріг, вплинув на него й заохотив до терпеливості, яка увінчалась бажаними успіхами. Отже, між співом — а співом є велика різниця, а щоби добре співати, то треба вчитися в доброго учителя. Справді є відповідні підручники співу, але без практичної науки не дуже то велика з них користь.

Я чув недавно спів одного самоука, який тимчасово заступає місце дяка, і набрав вражіння, що се не співає дяк в церкві, але звичайний парубок вечером на селі.

А наші ОО. Василяне в Жовкві помістили свого часу в одному з чисел „Місіонара“ дословно таке: „На шевця треба вчитися три роки, а дяківства можна вивчитися за 6 місяців“. Гей, чи се не кпини...!? А може дотичний автор дійсно не має поняття ані про дяківську, ані про шевську науку. Він мабуть не знає, що доки на пр. шевський майстер покаже ученикови шевську роботу, то насамперед через цілий рік послугуєсь ним, а

щойно потому показує йому, як латку пришити, кілок забити і т. п. І наколи вже такий ученик одержить дилпном на челядника, то щойно тоді йде на кільквітну практику, а після неї аж стає майстром, і отвирає свій варстат.

А в нас є справді де не де такі „дяки“ що ледво де що підхопили з дяківства від таких мудрих, як і вони самі, тай вже називають себе дяками, свого незалежного органу не пренумерують, на збори не підуть, бо вони й так „мудрі“, а надто бояться, щоб „ксьондз не гнівалися“ на них. Тому то в нас церковний спів на такому низькому степені розвою, що аж жаль збирає. А вину за се поносять лише ті, що мали стояти на сторожі розвою церковного співу й дбати, щоб його авторитет набирив сили а не підупадав. Думаю, що й се є одною з многих причин, що наш наряд ходить по чужих „відпустах“, тратить там тяжко запрацьований гріш, а потому й переходить на інший обряд.

Вибачте Дорогі Читачі, що я може трохи за широко тут розписався, бо наколи чоловік вискаже бодай в части те, що відчуває, то якось аж легше на душі й на серці стає.

У нас часто можна почути, що там — а там засновано хор. Се є дуже гарно, лише не знати, чи багато з сих хорів вивязується як слід зі свого завдання. Бо хор без добрих, сильних і з повними тонами низких позицій басів, а так само без легких і високих мужеських тенорів а не щойно переходячих мутацію хлопячих голосів, не є хором. Красше в такому випадку вже вдово-

лятись терцетом.

Доки ми не чули „басів“ наших Братів-Придніпрянців, доти ми вдоволялись нашими, навіть слабими барітонами, та думали, що то вже вповні вистарчаючі басы.

Ще раз кажу, що без добрих, сильних і з повними низькими позиціями басів (що найменше низьке g—f—c) хор не є правдивим хором — хіба його імітацією. Дальше, при науці так хорального, як і самолівкового співу треба дуже, а дуже уважати на склад уст, які мають бути прилично й природно заокруглені в трубку — без їх викривлювання й розширювання. Поодинокі слова, ба навіть і звуки мають вимовлятися так, як написані: а, і, о, у, ь і пр., а не інакше.

Спів, головно самолівковий належить зачинати мірно, потому переходити в „сильно“, а кінчити поступенно „п'яно“ так, щоб се виглядало як відголос в лісі. При дірігованню не вільно дуже вимахувати руками, але легкq й не дуже помітно давати знаки, та призвичаїти хористів, щоб они самі зуміли вичислювати собі удари, а через се будуть менше робити ошибок. Як то на пр. смішно й не прилично виглядає, особливо на похоромах, наколи дірігент, дірігуючи хором, іде задом вперед і вимахує руками. Отже тому то співаки повинні бути призвичаєні до кроку, або бодай уважати на крок дірігента й після него числити удари.

Сим разом навів я бодай найпотрібніші й найпримітивніші правила при співі, а пізнійше напишу дещо більше.

К о н е ц ь.

Старанням Комітету, в склад якого ввійшли Впп.: Семен Ландяк, дяк з Микулинець, Іван Чикало, дяк з Березовиці Вел. і Василь Клава, дяк з Острова к. Терн. відбулося дня 1. грудня 1925 р. в Мишковичах Богослуження за душу бл. п. Івана Коломиї, бувшого дяка в Луці Вел., на котре то богослуження запрошено всіх дяків сего деканату, щоб, крім останньої прислуги Небіщкови, також і деякі актуальні дяківські справи полагодити, але й тут Комітет завівся, бо на Богослуження прибуло заледво 5 дяків, а саме: Впп. Семен Ландяк з Микулинець, Василь Клава з Острова, Микола Мельничук з Буцнева, Петро Васильків з Мишкович і Н. Н. з Луки Вел.

Оправдавсь лише один дяк, а ним є: Вп. Іван Чикало з Березовиці Вел., а де решта? спить...?

Службу Божу відправив Впр. о. Чубатий, місцевий сотрудинок і завідатель Луки Вел. а місцевий хор під дірегентурою тамошного дяка Вп. Петра Василькова, як найкраще вивязався зі свого завдання. На Богослуженню були також і місцеві парохіяни, які дивувались, що так мало дяків прибуло на Богослуження за Небіщика.

Острів, 4. грудня 1925.

Василь Клава, дяк з Острова к. Терн. в заступстві делегата.

Організаційне життя дяків по деканатах.

Збір Дяків лопатинського декан. відбудеться дня 22. 5. 1926 о 11. год. передпол. в домі „Проксвіти“ в Лопатині, на котрий то збір всіх Впп. Дяків сего дек. запрошується.

Володимир Мандрика,
д. і дг. в Лопатині.

Бобрецький деканат.

Дня 1. лютого 1926. р. відбувся Збір Дяків Бобрецького декан. в присутності всіх дяків — з виїмкою 4-ох, які своєї неприсутності до нині ще не оправдали.

Збір відкрив Вп. Михайло Підлужевнич, дяк і дяк. делегат з Підманастира, закривавши всіх присутних до спільної й ширшої організаційної праці.

Предсідником збору вибрано Вп. Климкова Григорія, дяка з Вільхівця, а секретарем Вп. Кузика Івана, дяка з Бурсові після чого відспівано „Царю Небесний“ та ухвалено слідуєчу резолюцію:

Вибрати делегацію до Іх Впреосв. Кир. Андрея у Львові, з просьбою, щоб Іх Впреосв. зацікавився матеріальним і соціальним положенням дяків, головним в тому напрямі, щоб приказав наділити дяків тимчасово відповідною кількістю ерект. ґрунту, щоб заборонив підчиненому собі духовенству самовільно усувати дяка з дяківської служби, яку він дуже часто без перерви більше чим 20 літ сумлінно й ширю виконував, та щоб прийняте й усуненне дяка з посади було в певній мірі залежне від даного стваришення дяків.

Збір закрито о 1-шій годині сполудня і з нагоди 25-літнього ювілею вступлення на архієрейський престол відспівано Іх Ексц. Кир. Андрею „Многая літа...“

Бібрка, дня 1. лютого 1926.

Предсідник: Секретар:
Климкович Григорій, Кузик Іван,
дяк в Вільхівці, дяк в Бурсові.
Підлужевнич Михайло,
дяк і дяк. делег. в Підманастирі.

Лопатинський деканат.

Збір Дяків лопат. декан. відбувся дня 2. ІІ. 1926 р. в Лопатині в домі місцевого дяка Вп. Володимира Мандрика в присутності всіх дяків декан. крім 2, які свою неприсутність оправдали.

Предсід. Збору вибрано Вп. Миколу Смаля, дяка з Хмільна, його заступн. Вп. Онуфрія Маркевича, дяка з Шурович, а секр. Вп. Івана Стефанова, дяка з Ляшкова. Після сего забрав голос Вп. В. Мандрика, пояснюючи зібраним, що моральна вартість дяків значно піднеслася, але на жаль не всі дяки се розуміють і не вмюють як слід оцінити, та що здобутки сеї моральної вартости проявляються в своїх органах „Голосі Дяків“ і „Дяк. Від.“, службовій прагматичі, Шематизмі Дяків, примусових іспитах, стабілізації й уніформах.

В дискусії над найбільше пекучою та найважнішою справою, себто над морально-соціальним питанням сконстатовано, що ся справа, завдяки тише енергійній та доцільній праці нашого незалежного органу „Голосу Дяків“ та співпраці цілого загалу дяків, що гуртуються під його прапором, а з окрема його Впп. Співробітників посуналася

значно вперед, та що є всі дані на скорі зреалізування сих найважніших дяківських постулятів. Тут секретар збору Вп. Іван Стефанів, дяк з Ляшкова відчитав у 18., 19., 20. і 21. числі „Голосу Дяків“ артикули про висилку й звіт дяківської депутації до Варшави, а надто півурядове письмо Міністерства Рільних Реформ вислане окр. зем. урядом у Львові № R. 8107/26 з 15. січня 1926 р. Крім сего відчитано обіжник Виділу Т-ва „В. П. Д.“ з дня 21/1. 1926 про вибір делегата на день 8/2. с. р. до Іх Високопр. Митропол. в справі скасування рокищини й карток при сповіди.

Вп. Прокіп Ковальчук, іспит. дяк з Батієва, вносить жалобу на свого пароха, який не хоче виставити йому потрібного свідчення бездоганної дяківської служби.

В кінці вибрано Ювілейний Комітет а в склад котрого входять: 1) Вп. Волод. Мандрика, 2) Вп. Прокіп Ковальчук і 3) Вп. Вартоломей Тимчишин, дяк з Завидча, й назначено час Ювілею для Вп. Ветерана Миколи Смаля, дяка з Хмільни на день 22. мая с. р. (Перенесення мощей св. Николая) а для Вп. Ветерана Онуфрія Маркевича, дяка з Шурович на день 25. червня с. р. (Преп. Онуфрія Вел.) Щоб сі ювілейні торжества красше звеличати організовано хор дяків, сильний 12 осіб.

На сему збір закрито й з нагоди 25. літнього ювілею вступлення на митроп. престол відспівано Іх Висопр. Кир. Андрею „Многая літа...!“

Лопатин, дня 7. 2. 1926 р.

Предсідник: Секретар:
Смаль Микола, Стефанів Іван,
дяк в Хмільній, дяк в Ляшковій.
Мандрика Володимир, дяк
і дяк. делег. в Лопатині.

Зі світа.

Союз Народів. На 6. вересня с. р. має зібратися конференція в цілі зміни статуту Ради Союзу Народів. На основі сих змін члени Ради ділилися: 1. на сталих, 2. півсталих і 3. несталих. До 1. малиб належати: Англія, Франція, Німеччина й Японія, а крім сего також Союз Радянськ. Соц. Республик та Америка, наколи вони приступлять до Союзу Народів. До 2. малиб бути вибрані на 6 літ з правом поновного вибору Польща й Еспанія. До 3. малиб бути вибрані на 3 роки без права поновного вибору всі прочі малі держави. Проти сеї зміни виступає Еспанія, яка хоче бути сталим членом Ради.

Союз Радян. Соц. Респ. уважає Союз Народів збіговищем капіталістів та каже, що замість Союзу Народів красше булоб утворити Зєднені Соціалістичні Держави Європи.

Радянський уряд повідомив Польщу, що перериває з нею всякі переговори, бо вона заключила військову угоду з Румунією проти них. Недавно заключив радянський уряд союз з Німеччиною, до якого має ввійти також і Литва. Ходять слухи, що радянськ. уряд потвердить Литві право до Вільна, защо Литва відступить Німеччині Клайпеду.

Німеччина після заключення союзу з радян. урядом приготвляється до заключення такого союзу також з Туреччиною. Президент держави Гінденбург видав недавно декрет, який приказує державним установам вживати по при республиканський (червоно-чорно-жовтий) прапор також і царського (червоно-біло-чорного) прапора. Проти сему вчинили великий крик німецькі ліві партії. Сі партії виступають також проти признання відшкодування був. німецьк. цареві, королям і князям за сконфісковані їм великі мастки в часі революції, бо по їх думці сі володарі втрутили Німеччину в сю страшну війну.

Франція вже так ослабла, що лиш трохи тепла. Її франк біжить слідами небіжки польської марки. А се нагнало Французам великого страху. До сеї біди ще війна в Марокку не щаститься а Америка рішучо домагається від неї сплати довгів в квоті 4.000.000.000 (чотирох мільярдів) долларів. Після довгих торгів Америка згодилася, щоб сеї довг був сплачений в 62 роках, але мимо сего на французькому працюючому народі терпне шкіра, бо він знає, що сеї великанський довг прийдеється не кому іншому, лише йому самому заплатити.

Одинокими, що потішають французьких громадян є комуністи. Вони кажуть, що незадовго вибухне в Франції революція, в часі якої вони

прийдуть до влади та уневажнять всякі довги. В виду сего число комуністів в Франції росте з дня на день.

Англія як се ми вже повисше згадали в нинішньому числі, переживає загальний робітничий страйк, якого історія не памятає. Англійський уряд є тої думки, що сеї страйк не є нічим іншим, як тільки війною між теперішним буржуазним державним ладом а новим комуністичним устроєм, і тому то всіма силами старається його зліквідувати. Хто побідить, нині годі сказати. Наколиб побідили страйкуючі робітники, то комуністи взялиби тоді верх не тільки в Англії, але також і в цілій Європі. Нехай організація англійських робітників та теперішній генеральний страйк, проголошений ними — буде для всіх нас великою наукою!

Румунія. Тут маютьоя відбутися в коротці вибори. Щоб опозиційні партії не могли повести відповідної агітації, румунський уряд оголосив в цілій Бесарабії та північній Буковині стан облоги. Оттак виглядає циганська справедливість.

Польща переходить тепер найвисшу точку загальної кризи. Крім упадку золотого упав також уряд Скшинського. На його місце повстав новий уряд Вітоса, якого становище також не дуже певне, бо має багато противників. Сей уряд складається з самих вшехлопаків і п'ястовців. Польський часопис „Czas“ нарікає, що в польському війську нема карности, бо недавно сержант застрівив був. міністра Ліндога, а тепер в Жовкві вахмайстер уланів Кісілевскі застрівив свого полковника Обедзінського, мовляв за те, що той признав був його за якийсь там надужиття до звіту (рапорту).

Зсячича.

Племя карликів.

До бельгійського Конго (в Америці) виїхала наукова експедиція, зорганізована природничим музеєм в Нью-Йорку. Дослідники зацікавились племенем Ітурі-Пігмієн, які стоять там на такім низькім рівні розвитку культури, що можна сумніватись, чи вони взагалі розмовляють якоюсь мовою. Єце карлики, яких цілком безв'язні згуки подобають на згуки німих людей. Вони живуть у вічному жаху перед Неграми, які нападають на їх оселі та забирають їх діти, подібні величиною до маленьких ляльок на те, що би діти Негрів мали чим бавитись.

Чоловік—водограй.

Медициному комітетови в Парижі представлено чоловіка, якого можна назвати чоловіком-сикавкою або чоловіком-водограєм. То є двадцятьтрилітній мущина, який легко може випити чотири літри води, а потім доволіно випустити її через уста струєю високою на два метри.

Досліди доказали, що шлунок того чоловіка зовсім нормальний. Він має тільки здібність доволіно розширюватися. Воду із нього випускає той дивний чоловік в той спосіб, що стягає болону, що знаходиться між грудною кліткою і червонною ямою, так звану діафрагму і скорчує доволіно мускули шлунка. Але цього кожний не потрапить.

Дитина з одним оком.

В Драгайлові (Герцеговина) породила одна селянка дитину з одним оком на середині чола. Дитина живе й тішиться повним здоров'ям.

Жовихи.

5 мільонів страйкуюч. в Англії.

Дня 4. с. м. вибух в Англії генеральний страйк, в якому бере участь около 5 мільонів робітників. В наслідок сего станули фабрики, залізниці, кораблі, копальні і т. п. і т. п., одним словом цілий рух завмер, а ціла Англія виглядає неначе після воєнної інвазії. Страйкуючі домагаються м. и. відповідної платні та націоналізації копалень, себто конфіскувати їх у приватних підприємців на користь загалу. Німецькі й Чехословацькі вуглекопи піддали думку, щоб англійськ. робітникам прийшли в поміч робітники цілого світа, проголошуючи міжнародний страйк на цілій кулі земській. Такого страйку, який вибух тепер в Англії, історія не памятає.

І лікарі страйкують.

В Лодзі й Кутні застрайкували лікарі Каси Хорих. Причиною страйку є те, що Управи Кас Хорих залягають з виплатою їм поборів. (G. P. 7769)

Складайте добровільні датки на фонд своєї рідної незалежної преси.

Останні вісти.

Державний переворот у Варшаві.

Маршалок Пілсудскі виступив збройно проти уряду Вітоса. По його боці стоїть поважна частина армії. В Варшаві йде тепер завзята вулична боротьба. Крім калекоту ручних і машинових крісів ревує також і тяжкі арти в Варшаві. Богато військових і цивільних осіб в боях забито й ранено. Який буде дальший хід подій годі предвидіти.

Генеральний страйк в Англії.

Генеральний страйк в Англії скінчився 12. с. м. о 11. год. в полудне.

През. Войцеховскі з урядом уступив. Аж до вибору нового президента заступає його марш. союму Ратай. Бартель утворив новий уряд. Марш. Пілсудскі побідив.

Християнська Рубрика.

Продовження поіменного спису тих Впр. ОО. Пророх, які вже передали своїм дякам в тимчасове посідання й ужиткування певну кількість ереки. Грунту:

Впр. о. Миревич Григорій, парох в Лоні — 4 мр.	
" " Кравчук Йосиф, " " Бірках В. 3 "	
" " Бриль Микола, " " Івачеві Г. 3 "	
" " Ткачук Лаврентій, " " Ласківці 3 "	
" " Федів Володимир, б. " " Камянк М. 2 "	
" " Медицький Клима, " " Довженів 2 "	
" " Лободич Роман, " " Залучів — 2 "	
" " Терлецький Микола, " " Виноградні 2 "	
" " Флярчук Йосиф, " " Горючку для дяка в Кулаківцях (доч.) . . . . . 2 "	
" " Чолган Іван, парох в Іваню Пуст. — 2 "	

Дальше буде!

До відома всіх П. Т. Пренумер.

Хто з П. Т. Пренумераторів одержує наш часопис не заадресований, має звернути на це увагу свого поштового уряду, який по думці найновіших дотичних розпорядків Дирекції Почт і Телеграфів у Львові є обов'язаний одержувати не заадресовані примірники часопису від даних редакцій на основі відносних „Карт пренумерати“ на самперед поадресувати а щойно тоді адресатові доручити. Наколиб котрий з цих поштових урядів — мимо звернення йому уваги — повисшого обов'язку дальше не виконував, належить негайно про це нашу редакцію повідомити.

Редакція й Адміністрація „Голосу Дяків“.

Словар чужих слів.

(Продовження).

- Автокритика** — осуд самого себе, оцінка власного твору.
- Автомат** — прилад, що вивонує працю сам з себе.
- Автоматичний** — самовитий; мимовільний.
- Автомобіль** — самохід, порушуваний бензиною, електрикою або паром.
- Автономічний або автономний** — самоуправний, незалежний.
- Автоном уряд** — уряд, який рішає про справи свого краю (провінції) незалежно від державної ради.
- Автономія** — самоуправство, незалежність...
- Автопсія** — лікарські оглядини мерця; оглядання власними очима.
- Автор** — письменник, творець якоїсь праці.
- Авторизований** — уповажнений.

Дальше буде!

Привіти й признання „Голосови Дяків“ надіслали:

Вп. Федюшка Яким, судовий офіціал в Кадуші. Вп. Кошла Іван, дяк і до. в Тиличі. Вп. Гудак Дамян, дяк в Монастирцях. Вп. Врублевський Софрон, дяк і дяк. орг. в Королівці к. Борш. Вп. Варянок Микола, дяк в Старих Полячах. Вп. Завада Андрій, дяк в Суховолі. Вп. Старицький Лука, дяк і дяк. орг. в Знесіню к. Львова.

Редакція складає сим Впп. Пренум. найсерdecнійші подяки за їх щирі привіти й признання дяків, бо вони додають її сили й охоти до дальшої праці для загального добра дяківської справи.

На фонд преси зложили:

Вп. Максимець Василь, дяк в Кулаківцях — 0.80 зл., Вп. Фецина Михайло, дяк. дг. і орг. в Мисцовой — 1.00 зл., Вп. Завада Андрій, дяк і до. в Суховолі — 1.30 зл., Вп. Курій Володимир, дяк і до. в Гусятині — 0.75 зл., Вп. Старицький Лука, дяк і дяк. орг. в Знесіню к. Львова — 1.00 зл.

Редакція складає всім Впп. Жертводавцям найгорячіші подяки за їх щирі жертви, що є доказом зрозуміння ваги й значіння незалежної своєї преси, яка є єдиною, що може отверто виступати проти всіх кривд дяків та кріпко стати в їх обороні.

„Голосови Дяків“

нових пренумераторів приєднали:

Вп. Кошла Іван, дяк і до. в Тиличі — 1-го та кличе Вп. Товариша Михайла Ваврушка, дяка в Теплицях, щоб рівнож приєднав одного пренумератора.

Редакція складає сим дійсним ширим Впп. Працьовникам на поли організації дяків, щирі подяки та кладе їх як добрий приклад для других.

ЖЕРТВИ.

На „окалічлого дяка“ зложили:

Вп. Врублевський Софрон, дяк і дяк. орг. в Королівці к. Борш. — 1.70 зл. Вп. Сало Павло, дяк і дяк. делег. в Крехові 4.50 зл. (збірка). Вп. Мاستикар Володимир, дяк, дяк. делег. і орг. в Потеличі — 1.50 зл. Вп. Старицький Лука, дяк і дяк. орг. в Знесіню — 3.80 зл.

На реконвалесцента-дяка зложили:

Вп. Врублевський Софрон, дяк і дяк. орг. в Королівці к. Борш. — 3.00 зл.

Веселий куток.

Рід.

Люби жінку, як річ святу,
Но лиш... свою, а не чужу.

Необережний.

Семилітна донечка, бачучи як тато цілував маму в чоло, питає його:

— Тату чому Ви цілуєте маму в чоло, а служницю в уста?

Також утік.

— Ви не знаєте, де тут буде „Допомоговий Комітет“? Я біженець, хочу дістати якусь допомогу.
— Я також біженець...
— А ви звідки втікли?
— Від жінки.

Ворожка

Циганка: — Дайте п'ять золотих, то скажу вам усю правду: що було, є і буде.

Селянин: — Дякую, не треба; якби ви вміли вішувати, то ви зналиб, що в мене тепер нема ані сотика, а не п'ять золотих.

Чорка ліста.

Належитостий за часопис „Г. Д.“ і дяківський шематизм за 1925 р. не вирінали ще слідуєчі Впп. Пренумератори Дяки:

Чи дійсно чекаєте на те, щоб Вас поіменно оглошати в „Чорній Лісті“???
Редакція й Адміністрація „Голосу Дяків“.

Іспитований дяк, управитель хору на 4 го лосі, нежонатий, 26 літ життя, з добрими свідоцтвами від гр. кат. капітули з Перемишля і ОО. Василіян в Жовкві, де був дяком-дирігентом, уміє мальовати декорації та уряджувати представления й концерти сніву, пошукує доброї дяківської посади з відповідним мешканням.

Зголошення належить слати на адресу: Йосиф Підгороденький, дяк і управ. хору в Підгороднях пч. Schodnica ad Boryslaw. 278—3.

Відносно до 8. числа „Голосу Дяків“ з 1926 р. подається до загального відома, що Загальний Звич. Збір Дяків відбудеться дня 19. с. м. о 10. год. рано у Львові в салі „Народного Дому“ при вул. Рутівського.

Загадочний образець.

Де є паломник?

Почтова скринка.

Вп. Данилюк Григорій, дяк в Чорних Ославах. 2.80 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 р. незаплатений послідний квартал.

Вп. Собків Василь, дяк в Трибухівцях. 10 зл. отримали й по думці Вашої дописки зарах.

Вп. Головатюк Павло, дяк в Гаях Старобр. Передплату просимо вислати поштовим переказом до нас. За 1925 р. належить нам 55 сот. до шемат. а 40 сот. за 8. ч.

Вп. Дратвінський Калістрат, дяк в Корсові. 4.05 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. Щоб часопис був до кінця року заплачений бракує ще 2.80 зл. Просимо о поясненне, чому на попередній кореспонденції від Вас було написано: Володимир а не Калістрат Дратвінський?

Вп. Пиріжок Іван, дяк і був. дяк делег. в Зарванці. 3 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. Просимо нас повідомити чому Ви шем. за 1925 не дістали, наколи ми Вам 12 приміри. шемат. для всіх тих дяків зарванцького деканату, які є в шемат. виказані, вислали, а надто, кому Ви Свій шемат. відступили?

Вп. Савич Теодор, дяк в Ладанцях. Ваше письмо. прийняли до відома. Се, о що просите в сему письмі дуже радо Вам зробимо.

Вп. Василяна Пантелеймон, катедр. дяк, ух. і до. в Перемишлі. 5 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 р. все в найбільшому порядку поплачене. На сей рік зарах. 1.55 зл.

Вп. Ваврушко Михайло, дяк в Теплицях. 3 зл. отримали, з чого 2.20 зл. зарах. як залеглість за 1925 р., а 80 сот на сей рік.

Вп. Божак Яків, дяк в Новоселиці. Часопис враз зі всіма дотеперішн. додатками в найбільшому порядку до кінця сего року заплачений.

Вп. Максимець Василь, дяк в Кулаківцях. 4 зл. отримали, з чого 3.20 зл. зарах. як решту належит. за 1925 р. а 80 сот. по Вашому призначенню на фонд преси.

Вп. Хичій Теодор, дяк в Посухові. 2 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 р. належить нам ще 20 сот.

Вп. Кузьма Стефан, дяк в Бірках Велик. 5 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 р. все в найбільшому порядку поплачене. На сей рік остало 1.55 зл.

Вп. Підгороденький Йосиф, дяк в Підгороднях. 2 зл. отримали й по думці Вашої дописки зарах. Наколиб всі пренумератори вислали негайно дати й задаток до Велик. Шемат., то він бувби вже з кінцем червня, або з початком липня с. р. готовий.

Вп. Савурський Андрій, дяк в Зарубинцях. 4 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. Просимо ще заподати до шематизму: імя й назвіско пароха, кільки він посідає ереки. грунту, назву читальні й кооперативи та кільки кілометрів є до найближшої стачії.

Вп. Кокот Микола, дяк в Яксманічах. 3.50 зл. отримали й по думці Вашої дописки зарах. За 1925 р. належить нам ще до шем. 2.05 зл. а до часопису 1.40 зл. разом 3.45 зл.

Вп. Польовий Василь, дяк в Батькові. Шематизм на 1925 р. вислали ми для Вас разом з шемат. для других дяків Вашого деканату через Вп. Андрія Баранюка, дяка в Загірю. Передплату висилайте прямо до редакції!

Вп. Баранюк Андрій, дяк в Загірю. Просимо ласкаво нас зарах. повідомити, що сталося, що п. Василь Польовий дяк в Батькові шемат. на 1925 р. не одержав!

Вп. Данильчак Іван, дяк в Полохові Вел. 2.50 зл. отримали й на рах. залеглостий вислали. За 1925 р. належить нам ще 1.80 зл. до шемат. а 40 сот. до часопису.

Вп. Олексюк Юрко, дяк в Олешкові. 10 зл. з 9. 3. 1926 отримали й по Вашому бажанню зарах.

„Комітет для Справ Організованих“ в Городку Ягиданськ. Ваш меморіал до соймових послів буде поміщений в слідуєчому числі нашого органу.

Вп. Гуменюк Йосиф, був. катедр. дяк в Станиславо-ві. Ваша просьба буде оголошена в слідуєчому числі „Голосу Дяків“.

За Редакцію відповідає Іван Волошин.

Видає Видавництво „Запорожець“ в Коломиї.

З друкарні Вільгельма Бравнера в Коломиї.